

Sygn. akt **III AUa 1546/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Cyran

Sędziowie: SSA Iwona Niewiadowska-Patzer (spr.)

SSA Katarzyna Wołoszczak

Protokolant: insp.ds.biurowości Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 r. w Poznaniu

sprawy **Z. P. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji Z. P. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 10 lutego 2015 r. sygn. akt VII U 3316/14

1. oddała apelację;
2. zasądza od odwołującego na rzecz pozwanego kwotę 240 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

SSA Katarzyna Wołoszczak	SSA Ewa Cyran	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
--------------------------	---------------	-------------------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia **26 maja 2014 r.** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. ustalił Z. P. (1) ponownie wysokość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r.

Następnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. decyzją z dnia **29 maja 2014 r.** przyznał Z. P. (1) emeryturę od dnia 1 listopada 2012 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Przy ustalaniu wysokości emerytury organ rentowy zastosował art. 26 w zw. z art. 55 ww. ustawy.

Po waloryzacji wysokość emerytury od 1 marca 2013 r. wyniosła 3304,15 zł a od 1 marca 2014 r. 3357,02 zł.

Ponieważ tak wyliczona emerytura okazała się świadczeniem mniej korzystnym od emerytury ustalonej na zasadach określonych w art. 53 ustawy emerytalnej, ustalona decyzją z dnia 29 maja 2014 r. emerytura została zawieszona a emerytura jest wypłacana w dotychczasowej wysokości.

Od powyższych decyzji odwołał się Z. P. (1)

Na rozprawie przeprowadzonej w dniu 27 stycznia 2015 r. pełnomocnik odwołującego wniósł o uwzględnienie w kapitale początkowym okresu kolejnych 10 lat kalendarzowych, liczonych wstecz od 2014 r. Odwołujący zarzucił decyzji z dnia 29 maja 2014 r. nieprawidłowe wyliczenie kwoty składek. Nie określił jednak jaka kwota składek powinna być przyjęta zamiast wskazanej w decyzji.

Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 10 lutego 2015r.:

1. oddalił odwołanie od decyzji z dnia 26 maja 2014r.
2. oddalił odwołanie od decyzji z dnia 29 maja 2014r,
3. zasądził od odwołującego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia i rozważania:

Z. P. (1) (ur. (...)) jest pracownikiem naukowym.

W dniu 5 marca 2009 r. odwołujący złożył wniosek o emeryturę.

Decyzją z dnia 26 maja 2009 r. organ rentowy przyznał odwołującemu emeryturę od 1 marca 2009 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru został ustalony z 10 lat kalendarzowych - tj. z lat 01.01.1999 roku - 31.12.2008 roku i wyniósł 256,44%. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia został ograniczony do 250%, przy kwocie bazowej 2.578,26 zł. Podstawa wymiaru świadczenia obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 250% przez kwotę bazową 2578,26 zł wyniosła 6445,65 zł. Organ rentowy ustalił, iż wnioskodawca legitymuje się okresami składkowymi i nieskładkowymi w wymiarze 39 lat, 1 miesiąca i 8 dni. Wysokość świadczenia wyniosła 3.719,78 zł brutto.

Kolejnymi decyzjami ubezpieczonemu przeliczano świadczenie uwzględniając okres studiów doktoranckich oraz dalsze okresy zatrudnienia.

Decyzją z dnia 3 września 2009 roku organ rentowy z urzędu, wobec stwierdzenia, że w wymiarze dotychczas obliczonego świadczenia błędnie ustalono staż pracy - dokonał przeliczenia emerytury Z. P. (1) od dnia 1 września 2009 roku.

Decyzja z 3 września 2009 roku na skutek prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 7 grudnia 2010 r. (sygn. akt III AUa 727/10) oddalającego apelację Z. P. (1) od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 10 maja 2010 r. (sygn. akt VIII U 3270/09) stała się prawomocna.

Decyzją z dnia 21 października 2010 roku organ rentowy dokonał ponownego przeliczenia świadczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru został ustalony z 10 lat kalendarzowych - tj. z okresu od 01.01.2000 r. do 31.12.2009 r., a wysokość świadczenia wyniosła 4.179,66 zł brutto. Część wypłaty za lata 2009-2010 była zawieszona z uwagi na osiągnięcie przychodu przekraczającą kwotę graniczną.

Decyzją z dnia 7 października 2011 r. odwołującemu zawieszono prawo do emerytury z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

Decyzją z dnia 11 stycznia 2013 r. przeliczono świadczenie odwołującego, od dnia 1 listopada 2012r., uwzględniając dalsze okresy zatrudnienia zgodnie z załączonymi świadectwami pracy oraz zarobki osiągnięte do 2009 r. Wyplata świadczenie pozostawała zawieszona z uwagi wniosek odwołującego złożony do protokołu z dnia 11 stycznia 2013 r. o nie podejmowanie wypłaty świadczenia.

Decyzją z dnia 12 stycznia 2013 r. organ rentowy odmówił przeliczenia wysokości emerytury z uwzględnieniem kapitału początkowego, argumentując tym, że wniosek o przeliczenie nie był wnioskiem o emeryturę złożonym po raz pierwszy, a zatem wnioskodawca nie spełnia wymogów do obliczenia emerytury według nowych zasad.

Z. P. (1) złożył od ww. decyzji odwołanie. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 7 marca 2013 roku (sygn. akt VII U 701/13) oddalił odwołanie.

W wyniku uwzględnienia apelacji od ww. wyroku Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 16 stycznia 2014 roku (sygn. akt III AUa 879/13) uchylił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję i sprawę przekazał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu do wyroku Sąd Apelacyjny poparł pogląd zaprezentowany w uzasadnieniu wyroku z dnia 7 listopada 2013 r. sygn. II UK 143/13 i przyznał, że apelujący jako osoba pobierająca emeryturę na dotychczasowych zasadach nie może zostać pozbawiony prawa do ustalenia emerytury korzystniejszej w wyższej wysokości obliczonej według tzw. nowych zasad (emerytury kapitałowej), skoro kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe oraz z wnioskiem o przyznanie emerytury na dotychczasowych zasadach wystąpił po raz pierwszy po 31 grudnia 2008 r. Jako że odwołujący jest osobą, która urodziła się przed dniem 1 stycznia 1949 r. a wniosek o przyznanie emerytury złożyła po raz pierwszy po 31 grudnia 2008 r. organ rentowy zobligowany został do obliczenia wysokości należnej emerytury w obu wariantach, tj. zarówno na podstawie dotychczasowych zasad, jak i według nowych zasad, po to aby przyznać mu należną emeryturę w wyższej z obliczonych wysokości.

Na wniosek ubezpieczonego decyzją z dnia 6 lutego 2013 roku organ rentowy podjął wypłatę świadczenia od dnia 1 listopada 2012 roku.

Decyzją z dnia 8 lipca 2013 roku organ rentowy dokonał na wniosek odwołującego przeliczenia świadczenia od dnia 1 marca 2013 roku, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru został ustalony z 10 lat kalendarzowych- tj. od 1.01.2001 do 31.12.2010r. i wyniósł 253,31%, a przy kwocie bazowej 3.080,84zł wysokość świadczenia wyniosła 4.974,01 zł.

Nadto, organ rentowy wykonując wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 16 stycznia 2014 roku (sygn. akt III AUa 879/13) decyzją z dnia 23 maja 2014 roku (znak (...)) ustalił dla Z. P. (1) wysokość kapitału początkowego w kwocie 107.837,73 zł

Następnie **decyzją z dnia 26 maja 2014 roku** organ rentowy ustalił dla Z. P. (1) ponownie wysokość kapitału początkowego, z uwagi na uwzględnienie poprawnego stosunku podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 1995 r. (w decyzji z dnia 23 maja 2014 r. błędnie obliczono ten stosunek na poziomie 29,02 %, zamiast 38,69 %). Staż pracy ustalony do dnia 31 grudnia 1998 r. wyniósł 24 lata, 4 miesiące i 27 dni (292 miesiące) okresów składkowych oraz 7 lat i 6 miesięcy okresów nieskładkowych (90 miesięcy). Jako podstawę wymiaru kapitału początkowego przyjęto kwotę 654,40 zł obliczoną z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1989 r. do 31 grudnia 1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 53,60 %. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 53,60 % przez kwotę 1.220,89 zł, tj. kwotę bazową (53,60% X 1.220,89 zł=642,55 zł). Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 95,22 % Współczynnik ten posłużył do obliczenia 24 % kwoty bazowej, która wyniosła 293,01 zł. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat wyniosło 209 miesięcy. Kapitał początkowy wyniósł 108 753,15 zł.

Następnie decyzją z dnia 29 maja 2014 roku organ rentowy - wykonując wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 16 stycznia 2014 roku sygn. akt III AUa 879/13 rozpoznając wniosek z dnia 16 listopada 2012 roku w związku z uchwałą

Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2013 roku (sygn. akt II UZP 4/13) - przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury obliczonej na podstawie art. 26 w związku z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych od dnia 1 listopada 2012 roku, tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

Przy ustalaniu wysokości emerytury organ rentowy zastosował art. 26 w zw. z art. 55 ww. ustawy. Organ rentowy przyjął:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 346334,78 zł
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 326568,89 zł
- średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 211,80 m-cy

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ww. ustawy w oparciu o ww. dane i wyniosła 3177,07 zł: $(346334,78 + 326568,89 + 0,00/211,80 = 3177,07)$.

Po waloryzacji wysokość emerytury od 1 marca 2013 r. wyniosła 3304,15 zł a od 1 marca 2014 r. 3357,02 zł.

Wysokość wyliczonej emerytury z uwzględnieniem wysokości reguł kapitałowych okazała się świadczeniem mniej korzystnym od emerytury ustalonej na dotychczasowych zasadach.

Rzecz Sąd w sprawach niniejszych było sprawdzić, czy zarówno ustalenie wysokości kapitału początkowego jak i przeliczenie wysokości emerytury wg tzw. nowych zasad (tzw. emerytury kapitałowej) było poprawnie dokonane oraz czy organ rentowy na skutek porównania wysokości emerytury przyznawanej na dotychczasowych zasadach z wysokością emerytury obliczonej na zasadach kapitałowych, zasadnie przyjął, że wysokość tego drugiego świadczenia jest niższa od świadczenia przyznawanego dotychczas.

Sąd wskazał, że strona odwołująca zaskarżyła dwie decyzje wydane w wykonaniu ww. wyroku Sądu Apelacyjnego. Decyzji z dnia 26 maja 2014 r. (decyzji ponownie ustalającej wysokość kapitału początkowego) zarzuciła uwzględnienie w ramach kolejnych 10 lat kalendarzowych okresu od 1 stycznia 1989 r. do 31 grudnia 1998 r., zamiast okresu od 1 stycznia 2004 r. do 31 grudnia 2013 r.

Z kolei w decyzji z dnia 29 maja 2014 r. (decyzji przeliczającej wysokość emerytury według zasad kapitałowych) zakwestionowała jej zdaniem nieprawidłowe wyliczenie sumy zewidencjonowanych składek na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 346334,78 zł. Przy czym ani pełnomocnik odwołującego ani sam odwołujący nie wskazał kwoty składek jaka winna zostać uwzględniona.

W zakresie ustalenia kapitału początkowego organ rentowy wydał decyzję z dnia 23 maja 2014 r. (niezaskarżoną przez stronę). Kolejną decyzją z dnia 26 maja 2014 r. dokonał jedynie ponownego przeliczenia wysokości kapitału, z uwagi na dostrzeżony w decyzji z dnia 23 maja 2014r. błąd (w decyzji z dnia 23 maja 2014 r. błędnie obliczono stosunek wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 1995 r. na poziomie 29,02 %, zamiast 38,69 %). Okoliczność ta (poprawność ponownego przeliczenia kapitału początkowego z uwagi na dostrzeżony błąd organu rentowego) nie była przez stronę odwołującą kwestionowana.

Dokonując rozważań prawnych dotyczących zarzutu niewłaściwego obliczenia wysokości kapitału początkowego Sąd przywołał przepis art. 173 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009, Nr 153, poz. 1227 ze zm.),

Sąd Okręgowy przytaczając regulacje zawarte w art.174 ustawy emerytalnej podkreślił, że **podstawa wymiaru kapitału początkowego może zostać ustalona: z 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych sprzed 1.01.1999r. lub z 20 lat kalendarzowych dowolnie wybranych z całego okresu ubezpieczenia (przypadających przed 1999r.).**

Formułowany przez pełnomocnika zarzut naruszenia przepisu art. 173 ust. 3 w zw. z art. 15 ust. 1 ww. ustawy, poprzez uwzględnienie przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z okresu od 1 stycznia 2004 r. do 31 grudnia 2013 r. nie jest zasadny. Organ rentowy poprawnie w decyzji z dnia z dnia 26 maja 2014 r. przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego uwzględnił okres 10 kolejnych lat kalendarzowych przypadających przed 1 stycznia 1999 r. Treść cyt. przepisu art. 173 ust. 3 w zw. z art. 15 ust. 1 ww. ustawy nie pozostawia jakichkolwiek wątpliwości interpretacyjnych. Chodzi zawsze o okres przed 31 grudnia 1998 r.

Przechodząc do rozpatrzenia zarzutu strony odwołującej w zakresie w jakim kwestionowała sposób wyliczenie emerytury kapitałowej w decyzji dnia 29 maja 2014r., Sąd wskazał, że zarzut ten sprowadzał się do ustalenia wysokości składek na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 346334,78 zł, która to kwota rzekomo nie odpowiadała kwocie składek rzeczywiście uiszczonych. Przy czym ani pełnomocnik odwołującego ani sam odwołujący nie wskazał kwoty składek jaka winna zostać uwzględniona. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W ocenie Sądu pozwany prawidłowo przeliczył wysokość świadczenia odwołującego według zasad kapitałowych w oparciu o art. 55 w zw. z art. 26 cyt. ustawy.. Wysokość tak ustalonej emerytury wyniosła 3117,07 zł brutto.

Z porównania emerytury wyliczonej na zasadach kapitałowych z emeryturą wyliczoną na dotychczasowych zasadach wynika jednoznacznie, że ta ostatnia jest dla odwołującego świadczeniem wyższym a co za tym idzie korzystniejszym. Już wysokość emerytury ustalonej decyzją z dnia 26 maja 2009 r. wyniosła 3.719,78 zł brutto. Kolejne decyzje, w tym decyzje przeliczające podstawę wymiaru dotychczasowej emerytury tj. decyzja z dnia 21 października 2010 r. (przeliczająca wysokość emerytury z uwzględnieniem lat od 01.01.2000 r. do 31.12.2009 r. - w wysokości 4.179,66 zł brutto) oraz decyzja z dnia 8 lipca 2013 r. (przeliczająca wysokość emerytury z uwzględnieniem lat z lat 01.01.2001 r. do 31.12.2010 r. w wysokości 4.974,01 zł brutto) oraz decyzje przeliczające wysokość emerytury z uwzględnieniem doliczenia stażu pracy okazały się dla odwołującego świadczeniem korzystniejszym.

Reasumując zaskarżone decyzje organu rentowego okazały się poprawne.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd w oparciu o cytowane przepisy i art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania od zaskarżonych decyzji jako bezzasadne.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c oraz § 2 i § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity: Dz.U.2013, poz. 490) mając na uwadze charakter sprawy i nakład pracy pełnomocnika. Należy mieć na uwadze, że rozpoznawane sprawy mimo ich technicznego połączenia na podstawie art. 219 kpc pozostawały oddzielnymi sprawami, co uzasadniało zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w każdej z tych spraw po 60 zł – łącznie 120 zł.

Apelację od wyroku złożył odwołujący Z. P. (1) zarzucając:

- naruszenie prawa materialnego tj. przepisu art.173 i art.174 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 nr 153 poz.1227) poprzez błędne ustalenie kapitału początkowego,
- naruszenie prawa materialnego tj. przepisu art.55 w zw. z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS poprzez błędne obliczenie wysokości emerytury odwołującego,

Apelujący wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

- zasądzenie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz ubezpieczonego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, że zarówno wysokość kapitału początkowego w kwocie 108 753,15zł jak i kwota składek zewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji określona na 346334,78zł nie odpowiadają rzeczywistym wartościom.

Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od odwołującego kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela ustalenia faktyczne Sądu I instancji oraz ich ocenę prawną.

Przede wszystkim należy zauważyć, że Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku w bardzo skrupulatny sposób dokonał analizy prawidłowości wydanych przez organ rentowy decyzji w zakresie przyznania odwołującemu emerytury oraz obliczenia kapitału początkowego.

Szczegółowość przytoczonych faktów pozwala Sądowi Apelacyjnemu na odstąpienie od ponownego ich przytaczania.

Zgodnie z zacytowanym przez Sąd orzekający art.173 i art.174 ustawy z 17 grudnia 1998r, o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.748) „dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.”

Art. 174 tejże ustawy stanowi w ustępie 1, że kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12, a w kolejnych:

2. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy okresy składkowe, o których mowa w art. 6, i okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5 oraz okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

3. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r.

Dla ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego, który ustala się na zasadach obowiązujących przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytur i rent istotne są regulacje zawarte w art. 15 ustawy emerytalnej .

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

Przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu (art. 16 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

Trafnie Sąd I instancji podkreślił, że żądanie sformułowane w odwołaniu o przyjęciu do obliczenia kapitału początkowego podstawę wymiaru składek z lat 2005-2014, wobec brzmienia art.174 ust.3 ustawy emerytalnej jest niemożliwe.

Słusznie także Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z art.6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.

Sąd Okręgowy dokonał analizy prawidłowości wydanych przez pozwanego decyzji, które w konsekwencji doprowadziły do wydania zaskarżonych decyzji i nie znalazł żadnych uchybień. Tymczasem odwołujący swoje stanowisko ograniczył do zakwestionowania wyliczenia kapitału początkowego oraz emerytury nie wskazując żadnych dowodów ani okoliczności, które miałyby rzekomo doprowadzić do zaniżenia świadczenia.

Słusznie Sąd I instancji podkreślił, że skoro strona odwołująca powoływała się na rzekomy fakt uwzględnienia w decyzji z dnia 29 maja 2014r. zaniżonej zewidencjonowanej kwocie składek, winna fakt ten udowodnić, ponieważ fakt ten mógłby mieć wpływ na wysokość obliczonej z uwzględnieniem tych składek emerytury kapitałowej. Same twierdzenia zawarte w odwołaniu od decyzji sporządzonym przez pełnomocnika fachowego o nierzeczywistej wartości tych składek, w obliczy nieskładania jakichkolwiek wniosków dowodowych na jego poparcie, swej tezy jest niewystarczająca dla zakwestionowania ich wysokości.

Odnosząc się do treści apelacji Sąd Apelacyjny podkreśla, że zgodnie z art.378 §1 k.p.c. „sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji (...)”.

Apelacja odwołującego ograniczyła się jednak do sformułowania zarzutów „błędno ustalenia kapitału początkowego” oraz „błędno obliczenia wysokości emerytury” jednocześnie nie wskazując w czym upatruje nieprawidłowości.

Skarżący w uzasadnieniu apelacji stwierdził, że wysokość kapitału początkowego w kwocie 108753,15zł oraz kwota składek zewidencjonowanych na koncie odwołującego na 346334,78zł „nie odpowiadają rzeczywistym wartościom”.

Jednocześnie apelujący nie wykazał na czym opiera swoje przekonanie o wadliwości wydanych decyzji. Tak sformułowane zarzuty należy ocenić jako gołosłowne i nie poddające się merytorycznej ocenie.

Z powyższych powodów Sąd Apelacyjny na podstawie art.385 k.p.c oddalił apelację.

Orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie 2 wyroku znajduje swoje uzasadnienie w treści art. 98 i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U.nr163 poz.1349) w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

SSA Katarzyna Wołoszczak	SSA Ewa Cyran	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
--------------------------	---------------	-------------------------------